

Arrest

nr. 166 083 van 19 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 31 december 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 november 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit het dorp Zamankhel in het district Chak van de provincie Maydan Wardak. U bent van gemengd Tadzjieks-Pasjtouense origine. In juli 2007 huwde u met Q.N., eveneens uit Zamankhel. U heeft vier kinderen, die samen met uw echtgenote in Afghanistan verblijven.

U verklaart Afghanistan te hebben verlaten omwille van uw problemen met de taliban. Ongeveer zes maanden na uw huwelijk werd uw vader door de Amerikaanse troepen gearresteerd en gedurende anderhalf jaar vastgehouden. Mullah M., de districtschef van de taliban en eveneens afkomstig van Zamankhel wees jullie familie steeds op deze onrechtvaardigheid. Ongeveer drie jaar voor uw asielaanvraag dwong mullah M. alle families van Zamankhel minstens één strijder af te staan. Als

oudste zoon van uw familie had u geen andere keuze dan u aan te sluiten. U was gedurende drie jaar actief voor de taliban in uw regio en leefde ondergedoken in de bergen. Een maand voor uw vertrek uit Afghanistan eiste de taliban dat u een zelfmoordaanslag zou plegen. U wenste daar niet op in te gaan. Om uw leven en het leven van onschuldige slachtoffers te sparen besloot u uw land te verlaten. Op 8 september 2014 verliet u Afghanistan en reisde met het vliegtuig via Dubai naar Kopenhagen. Daar reisde u via de wagen verder naar België. Op 10 september 2014 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische asielinstanties. U verklaart niet terug te kunnen keren naar Afghanistan omdat u de taliban vreest. Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: een USB-stick met daarop foto's en films genomen tijdens uw activiteiten voor de taliban, een brief uitgaande van de taliban en acht pagina's foto's betreffende uw activiteiten voor de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielaanvraag rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielaanvragen, reisroutes en reisdocumenten. Uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken blijkt duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in het district Chak van de provincie Wardak. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielaanvraag geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielaanvraag die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw voorgehouden gemengd Tadzjiek-Pasjtense origine. U stelt dat uw vader Pasjtien is en uw moeder van Tadzjiekse origine. U zou steeds samen met uw ouders in Zamankhel in het district Chak van de provincie Wardak hebben gewoond. Ondanks dat volgens de ter beschikking zijnde informatie het oosten van het district Chak voornamelijk door Pasjtien bevolkt wordt en uw vader eveneens Pasjtien zou zijn blijkt u tijdens het gehoor geen Pasjtien te kunnen spreken. U stelt niet alleen thuis maar ook met uw dorpsgenoten, nochtans allen Pasjtien (cgvs 27.02.2015, p.4-5 en 10), het Dari te spreken. Aan deze voorstelling van de feiten kan echter geen geloof worden gehecht. Dat u met uw familie, waarover u stelt dat uw vader het Pasjtien beheerst, gedurende vijftientig jaar in Pasjtiengebied woonde zonder het Pasjtien beheersen is niet aannemelijk. De geloofwaardigheid van uw bewering dat uw vader een Pasjtien uit Wardak is wordt bovendien ondergraven door uw uiterst beperkte kennis van de tribale afstammingslijnen onder de Pasjtien. Zo stelt u dat uw vader tot de Mirkhel stam behoort. Wanneer het CGVS informeert of de Mirkhel deel uitmaken van een grotere stam of clan dient u het antwoord schuldig te blijven. U stelt enkel dat de Mirkhel, Mayar en Noorkhel in uw regio wonen. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat de Mirkhel een substam is van de Wardak Pasjtien welke verder behoren tot de Kodi of Kodai Pasjtien die deel uitmaken van de Karlani Pasjtien. Dat u ondanks uw bewering dat u uw ganse leven in Wardak woonde niet in staat blijkt het Pasjtien te praten en er evenmin in slaagt de bredere afstamming van uw voorgehouden gemengd Pasjtense origine te verduidelijken ondergraaft dan ook niet enkel uw beweerde etnische origine maar tevens uw verblijf in het district Chak in de provincie Wardak.

Verder roept uw bijzonder beperkte kennis van uw dorp van herkomst Zamankhel en de omliggende dorpen ernstige vragen op. Zo stelt u dat Zamankhel, een groot dorp zonder gehuchten (cgvs 27.02.2015, p.3), ongeveer driehonderd inwoners telt (cgvs 27.02.2015, p.9 en cgvs 24.07.2015, p.14). Uit een bij het administratief dossier gevoegd rapport blijkt echter dat Zamankhel in 2011 ongeveer

achthonderd bewoners telde, bijna driemaal meer dan uw schatting. Ditzelfde rapport vermeldt tevens een kanaal in Zaman Khel dat door nog twee andere dorpen zou stromen. Wanneer het CGVS hiernaar informeert ontkent u stellig dat er in uw dorp een kanaal loopt. Ook wanneer u expliciet met de naam van dit kanaal, Sayed Bari Akhundzada, wordt geconfronteerd geeft u geen blijk van herkenning. Al evenmin is de Berana bron in uw beweerde dorp van herkomst u bekend (cgvs 24.07.2015, p.10-12). Verder weet u correct te vertellen dat een brug uw dorp verbindt met de omliggende dorpen Hazarbagh, Sheikh Yassin, Lalakhel en Noorakhel. Wanneer het CGVS verder informeert naar uw kennis van deze voor uw dorp uiterst belangrijke brug overtuigt deze echter niet. U stelt dat deze brug heel lang geleden gebouwd werd. Tot een precieze bepaling in de tijd wat betreft de constructie van de brug blijkt u niet in staat. U blijkt niet te weten of deze brug voor of na uw geboorte gebouwd werd. Wat ernstiger vragen oproept is uw bewering dat dit een houten brug betreft (cgvs 27.02.2015, p.5-6). Uit de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie blijkt immers dat het oorspronkelijke plan de bouw van een houten brug voorzag maar dat in 1992 besloten werd een betonnen constructie op te trekken. Vanwege deze wijziging van de bouwplannen liep de constructie vertraging op. Een rapport daterend van september 1995 vermeldt de beëindiging van de bouw van de brug in uw dorp. De vaststelling dat u de bouw van deze brug geheel amper in de tijd kan situeren en u spreekt van een houten brug waar de bij het administratief dossier gevoegde informatie spreekt van een betonnen constructie ondergraaft bijkomend uw beweerde herkomst uit Zamankhel.

Vervolgens kan gewezen worden op uw met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie tegenstrijdige verklaringen betreffende de school in het naburige dorp Sheikh Yasin waar uw jongere broer onderwijs zou hebben genoten. Zo stelt u zowel tijdens uw eerste als uw tweede gehoor voor het CGVS dat er geen meisjesscholen in het district Chak zijn (cgvs 27.02.2015, p.3-4 en cgvs 24.07.2015, p.4). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat meisjes wel degelijk les kunnen volgens in Chak, onder meer in een school in het naburige dorp Jalal (Khalil) en eveneens in de school te Sheikh Yasin. Over deze school verklaart u verder dat uw broer er tot twee jaar geleden les volgde en bij het bereiken van de achtste graad naar de Lesa (middelbare school) Omar Farouq ging (cgvs 24.07.2015, p.4). Even later tijdens het gehoor stelt u plots dat uw broer slechts zes jaar naar die school ging gezien er enkel lager onderwijs wordt aangeboden (cgvs 24.07.2015, p.8 en9). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dan weer dat de school in Sheikh Yasin in 2011, twee jaar voor het beweerde afstuderen van uw broer, omgevormd werd tot een middelbare school voor zowel jongens als meisjes. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert overtuigt uw antwoord, dat u enkel de Omar Farouq middelbare school kent en zelf nooit scholing genoot (cgvs 24.07.2015, p.9-10) allerm minst. Ook van iemand die zelf geen scholing genoot mag verwacht worden dat hij op de hoogte is van de reden achter de verandering van school van zijn jongere broer. De naam die de school te Sheikh Yasin voor 2011 droeg, de Ismael Mayar lagere school, blijkt u overigens, ondanks dat de naam van deze lokale personaliteit u net voordien nog werd opgeworpen, niet te kennen (cgvs 24.07.2015, p.7).

Al evenmin overtuigend zijn uw verklaringen betreffende de toegang tot gezondheidszorg in uw regio. Zo stelt u dat de kliniek in Sheikh Yasin een privé-kliniek betreft, uitgbaat met winst oogmerk. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat deze kliniek opgericht werd door een NGO in samenwerking met de door u genoemde zoon van Ismail Mayar en allerm minst geleid wordt vanuit winstmotieven. Geconfronteerd met de naam Abdullah Omar nadat u vragen kreeg over deze kliniek stelt u dit niets te zeggen. Slechts wanneer u verduidelijkt wordt dat dit de naam van een kliniek betreft verklaart u aanvankelijk weifelend en dan iets zekerder dat dit de naam van de kliniek in Sheikh Yasin is (cgvs 24.07.2015, p.6-7). Wanneer het CGVS u confronteert met uw met de ter beschikking van het CGVS zijnde informatie tegenstrijdige verklaringen stelt u dat uw familie niet naar deze kliniek ging, maar naar die van het districtscentrum. Deze vergoelijking voor uw beperkte kennis overtuigt niet. Van een volwassen man die actief deelneemt aan het maatschappelijk leven mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij een correcte en gedetailleerde kennis heeft van de gezondheidsinstellingen in zijn onmiddellijke omgeving.

De geloofwaardigheid van uw bewering afkomstig te zijn uit Zaimankhel en daar gedurende drie jaar gedwongen activiteiten voor de taliban te hebben ontplooid wordt bijkomend ondergraven door uw geringe kennis van de veiligheidssituatie in de regio. Wanneer het CGVS informeert of u zich aanvallen op meisjesscholen in uw regio herinnert verklaart u zoals hierboven reeds werd aangehaald dat er geen meisjesscholen in het district Chak zijn (cgvs 24.07.2015, p.4). Aanvallen op jongensscholen daterend van na de val van het talibanregime herinnert u zich niet. Ook wanneer u gevraagd wordt of u zich een aanval op de Sheikh Yassin school herinnert antwoordt u ontkenkend (cgvs 24.07.2015, p.5). Nochtans blijkt uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie dat de school in Sheikh Yasin in 2006 tot tweemaal toe werd aangevallen. Wanneer het CGVS u hiermee confronteert ontkent u eenvoudigweg dat deze school een aanval te verduren kreeg, en stelt dat het misschien een andere school betrof (cgvs 24.07.2015, p.5). Verder dient te worden opgemerkt dat in september 2007 een taxi in Zamankhel een bembom aanreed. Eén inwoner van Zamankhel werd gedood, vier andere passagiers raakten gewond.

Wanneer het CGVS hiernaar tijdens het gehoor informeert blijkt u zich dergelijk incident geheel niet te kunnen herinneren (cgvs 24.07.2015, p.18)

Wanneer het CGVS u confronteert met de naam Ustad Yassir verklaart u dat deze man afkomstig is uit het naburig dorp Bombai en in de vier jaar voorafgaand aan het gehoor in een Pakistaanse gevangenis verbleef. Verder blijkt uw kennis van deze roemruchte figuur uit uw onmiddellijke regio niet te reiken. Zo blijkt u de reden van zijn detentie niet te kennen. U heeft evenmin kennis van 's mans activiteiten voorafgaand aan zijn arrestatie. U stelt dat Ustad Yassar een gekende personaliteit is in Chak maar blijkt zelfs niet het minste vermoeden te hebben waaraan hij deze bekendheid te danken heeft. Of deze man een overheidsfunctionaris, voormalig mujahedin, zanger of acteur dan wel talib is blijkt u niet te weten (cgvs 27.02.2015, p.12-13). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat Ustad Yasir (Yasar) tot een van de leidende figuren van de taliban gerekend werd en naast commandant ook de voormalige woordvoerder van de groepering was. Van iemand die verklaart zijn ganse leven te hebben gewoond in een dorp in de onmiddellijke omgeving van waar deze figuur afkomstig was en gedurende drie jaar gedwongen activiteiten voor de taliban uitvoerde mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij correcte en gedetailleerde informatie kan geven over de belangrijke talibs uit zijn regio. Uit deze informatie blijkt verder dat Ustad Yassar niet in 2011 zoals u stelt maar reeds in januari 2009 aangehouden werd door de Pakistaanse autoriteiten en in 2012 tijdens zijn detentie stierf.

Wanneer het CGVS u doorheen uw gehoren confronteert met de namen (commandant) Mohammad Haidar (cgvs 27.02.2015, p.14), Mullah Hezbollah, Qari Suleyman (cgvs 24.07.2015, p.12-13), Shahid Khel en Mullah Abdul Wali (cgvs 24.07.2015, p.17-18) verklaart u deze namen nooit gehoord te hebben. Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt dat commandant Mohammad Haidar een lokale talibancommandant was in Chak. Ook Qari Suleyman was een lokale commandant tot hij gedood werd in oktober 2010. Tijdens dezelfde operatie eind 2010 werd ook mullah Hezbollah gedood, de vroegere ondervoorzitter van de taliban voor het district Chak. Shahid Khel was dan weer de vice-minister voor onderwijs tijdens het talibanregime en hoofd van het Chak district en werd eind 2012 in Pakistan gedood. Mullah Abdul Wali, ten slotte, was een talibancommandant in Chak die in september 2010 werd gedood. Dat uw kennis van Ustad Yasir bijzonder beperkt en tegenstrijdig met de beschikbare informatie blijkt en dat u bovendien geen enkele van de door het CGVS opgenoemde talibanpersonaliteiten uit uw regio blijkt te kennen ondergraaft verder uw beweerde herkomst uit het district Chak van de provincie Wardak.

Verder dient gewezen te worden op uw weinig aannemelijke en met de bij het administratief dossier gevoegde informatie tegenstrijdige verklaringen die u aflegt over de uit uw dorp afkomstige talibancommandant Gulam Ali en zijn subcommandanten. Zo stelt u dat Gulam Ali drie jaar voor uw vertrek uit Afghanistan districtschef werd. Wie er voor hem deze functie uitoefende weet u echter niet (cgvs 24.07.2015, p.16). Wanneer het CGVS informeert naar de functie van Gulam Ali voorafgaand aan zijn aanstelling als districtshoofd geeft u het antwoord dat hij een talib was. U stelt dat hij geen andere functie had dan het lidmaatschap van de taliban. U stelt niet te weten of Gulam Ali voorafgaand aan zijn aanstelling als districtshoofd ook commandant was. Wanneer het CGVS u wijst op uw weinig aannemelijke voorstelling van zaken, waarbij een gewoon lid bij de taliban plots aangesteld wordt als districtshoofd herhaalt u uw bewering dat hij geen functie had en daarna aangesteld werd als districtshoofd (cgvs 24.07.2015, p.16-17).

Wanneer het CGVS informeert naar de professionele activiteiten van Gulam Ali verwijst u naar zijn functie als districtshoofd voor de taliban. U verklaart dat hij of zijn familie geen handel dreven of zaak uitbaatten (cgvs 24.07.2015, p.14). Later tijdens het gehoor stelt u dat er in uw dorp één benzinstation is dat uitgebaat wordt door een man van Hazara origine (cgvs 24.07.2015, p.15). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat Gulam Ali een benzinstation uitbaatte in zijn dorp. Van een inwoner van dit dorp mag redelijkerwijs verwacht worden dat hij hierover duidelijke en correcte verklaringen kan afleggen. Dat u hier niet in slaagt ondergraaft andermaal uw voorgehouden herkomst uit Zamankhel. De dood van Gulam Ali situeert u aanvankelijk in de zomer van 2012, waarbij u overigens problemen blijkt te hebben bij het opnoemen van de lente- en zomermaanden (cgvs 24.07.2015, p.10-11). Even later stelt u dat hij tussen de zomer of de herfst werd gedood maar dat u zich de maand van zijn overlijden niet meer kan herinneren. In werkelijkheid werd Ghulam Ali op 22 oktober 2012 gedood, een datum die in het bergachtige district Chak geenszins voor de zomer verward kan worden.

Geconfronteerd met de naam mullah Naqeeb stelt u dat deze persoon in uw regio bekend staat als Naqibullah Jihadwal en een groepsleider onder Ghulam Ali was. Na de dood van Ghulam Ali werd mullah Naqeeb aangesteld als groepsleider onder mullah M., en zou nog steeds leven (cgvs 24.07.2015, p.11-12). Uit de bij het administratief dossier gevoegde informatie blijkt echter dat mullah Naqeeb samen met Ghulam Ali gedood werd. Wanneer het CGVS echter informeert of er nog andere personen gedood werden samen met Ghulam Ali antwoordt u ontkennend. U stelt dat Maulawi Gaffur en

Said Rahman bij Ghulam Ali waren maar dat deze personen enkel gewond raakten (cgvs 24.07.2015, p.10-11).

Ten slotte kan gewezen worden op uw weinig geloofwaardige verklaringen betreffende uw scholingsniveau. U verklaart geen formele scholing te hebben genoten in Afghanistan (cgvs 27.02.2015, p.3). Niettegenstaande dit gebrek aan scholing blijkt u tijdens het gehoor voor het CGVS te kunnen antwoorden voor de vraag vanuit het Engels naar het Dari vertaald werd. Uw verklaring hiervoor, dat u uit de context kon afleiden welke vraag er gesteld werd, overtuigt evenwel niet (cgvs 24.07.2015, p.9). Dat u als ongeschoolde analfabeet een niet zo eenvoudige vraag die gesteld wordt in een vreemde taal snel kan beantwoorden omdat u de foto in het artikel zag en de vraag dus begreep is niet geloofwaardig. Voorgaande doet dan ook vermoeden dat u niet alleen de waarheid verdraait wat betreft uw herkomst uit en verblijf in het district Chak in Wardak maar eveneens betreffende uw opleidingsniveau.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Chak gelegen in de provincie Maydan Wardak. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Zaimankhel, district Chak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd bij het indienen van uw asielaanvraag uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het tweede gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit en verblijf in het district Chak van de provincie Maydan Wardak. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Ook na confrontatie volhardde u in uw verklaringen (cgvs 24.07.2015, p.19).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden,

en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer

De door u in het kader van deze asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Het door u overgemaakte identiteitsdocument (taskara) betreft uw identiteit maar heeft geen betrekking op uw asielrelaas. Inzake dit document moet overigens ook worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de betrouwbaarheid van Afghaanse documenten erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten. Veel valse Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben daarom slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse asielzoeker of bij het ondersteunen van zijn asielrelaas. Wat betreft de brief uitgaande van de taliban, de tien uitgeprinte foto's en de USB-stick met daarop 94 foto's en 15 filmpjes waarop u alleen en samen met andere personen poseert met wapens dient te worden vastgesteld dat dergelijke documenten uw asielrelaas slechts kunnen ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen wat niet het geval is gebleken. Foto's kunnen bovendien een gesolliciteerd karakter hebben, waarbij de personen die erop te zien zijn acteren of poseren, en in dit geval niet als bewijsmateriaal worden aangenomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker stelt dat in de mate er zich contradicties en omissies in zijn verhaal voordoen, deze niet van aard zijn om tot de ongelooftwaardigheid van zijn asielrelaas te besluiten.

Vervolgens stelt verzoeker niet te weten wat hij nog meer kan doen om aan te tonen dat hij wel degelijk uit Chak afkomstig is. Hij heeft als ongeletterde jongeman getracht zoveel mogelijk informatie te verschaffen over zijn leefomgeving, waar hij is geboren en zijn hele leven heeft gewoond. Hij verwijst naar zijn verklaringen tijdens zijn gehoren op het CGVS en stelt dat hij wel degelijk kennis heeft van zijn leefomgeving en details over zijn dorp kan geven waarvan enkel mensen die er effectief hebben gewoond, op de hoogte kunnen zijn. Betreffende zijn beperkte kennis van de omliggende dorpen en of er al dan niet meisjes- en jongensscholen waren, wijst verzoeker erop dat hij nooit school heeft gelopen en zijn regio nooit heeft verlaten. Tevens wijst hij erop dat hij werd gedwongen zich aan te sluiten bij de taliban en gedurende drie jaar zaken moest doen die hij niet voor mogelijk hield. Hij stelt dat hij meermaals tijdens het gehoor aangaf getraumatiseerd te zijn door deze gebeurtenissen en zich niet elk detail aangaande namen en gebeurtenissen te herinneren. Hij meent dat hij wel degelijk heeft aangetoond dat hij uit het district Chak afkomstig is en gedwongen werd zich aan te sluiten bij de taliban. Hij wijst erop dat hij tal van foto's heeft neergelegd en meent dat nergens uit deze foto's blijkt dat ze een gesolliciteerd karakter hebben. Verzoeker wijst er nog op dat de actuele veiligheidssituatie in de

provincie Maidan Wardak erg slecht is en dat er nog dagelijks doden vallen door de terreur van de taliban, alsook dat heel zijn gezin zich nog in Afghanistan bevindt.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Vooreerst dient opgemerkt dat verzoeker ter terechtzitting een aantal wijzigingen aanbrengt aan zijn asielaanvraag. Zo verklaarde hij dat hij sedert zijn derde in Kabul woonde en slechts de laatste jaren in Maidan Wardak verbleef. Hij stelt dat hij in Kabul een zaak had waar hij alcohol verkocht, waardoor hij problemen kende met de taliban. Hierbij dient opgemerkt dat van een asielzoeker redelijkerwijze mag verwacht worden dat deze de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Een asielzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan de asielzoeker om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanvraag. De asielinstanties mogen van een asielzoeker correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute. Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure.

Het feit dat verzoeker pas ter terechtzitting op de proppen komt met een volledig gewijzigd asielaanvraag, zowel wat betreft zijn verblijfplaatsen als wat betreft de redenen waarom hij zijn land van herkomst diende te ontvluchten, terwijl hij na zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken nog tweemaal werd gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, doet in ernstige mate afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het ingeroepen asielaanvraag. Dit klemt des te meer daar verzoeker in onderhavig verzoekschrift vasthoudt aan zijn eerdere asielaanvraag en zelfs stelt dat hij zijn beweerde regio van herkomst, het district Chak in de provincie Maidan Wardak, nooit heeft verlaten, terwijl hij ter terechtzitting verklaarde dat hij sinds zijn derde in Kabul woonde en slechts de laatste jaren in Maidan Wardak verbleef. Dat verzoeker pas op het moment van zijn terechtzitting op de Raad ertoe besluit om een volledig gewijzigd asielaanvraag uiteen te zetten, ontdoet verzoekers verklaringen van elke geloofwaardigheid.

De Raad ontwaart noch in onderhavig verzoekschrift, noch in het administratief dossier, in het rechtsplegingsdossier of in verzoekers verklaringen ter terechtzitting enig element dat een verschoning zou kunnen vormen voor verzoekers handelen zoals hiervoor uiteengezet. Betreffende het feit dat hij getraumatiseerd zou zijn, zoals hij in onderhavig verzoekschrift aanhaalt, dient vastgesteld dat verzoeker nalaat een medisch of psychologisch attest of enig ander stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij getraumatiseerd is. Evenmin kan zijn beweerde ongeletterdheid, waaraan in de bestreden beslissing terecht wordt getwijfeld, een verklaring bieden voor zijn handelen. Immers, ook van een ongeletterd en ongeschoold persoon kan worden verwacht dat hij van bij de aanvang van zijn asielaanvraag de waarheid vertelt. Hierbij dient er tevens op gewezen dat aan het feit dat iemand zich

wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, inherent het vertrouwen is verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt.

Voor het overige dient vastgesteld dat de motieven in de bestreden beslissing steun vinden in het administratief dossier en pertinent en correct zijn. In onderhavig verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan het herhalen van zijn reeds afgelegde verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, hetgeen de motieven in de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Bijgevolg worden deze motieven door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien april tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER